

Klenovický měsíčník

Zpravodaj Obecního úřadu v Klenovicích ze dne 28.1.1997

Informace

Zápis do 1. tříd pro školní rok 1997-1998 se na obou základních školách v Soběslavi uskuteční ve středu 12. 2. 1997 od 13 do 16 hodin a ve čtvrtek 13. 2. 1997 od 14 do 16 hodin. Zapsány budou děti narozené 31. 12. 1991 a dříve, zápis je povinný pro děti narozené 31. 8. 1991 a dříve. U dětí narozených od 1. 9. 1991 do 31. 12. 1991 není zápis povinný, záleží na zvážení rodičů, zda dítě nechají zapsat (škola bude vyžadovat vyjádření pedagogicko-psychologické poradny o zralosti dítěte). Rodiče u zápisu předloží občanský průkaz, rodný list dítěte, očkovací průkaz a průkaz pojišťovny zdravotní pojišťovny. Na ZŠ E. Beneše je možnost zařazení dítěte do třídy s rozšířenou výukou hudební výchovy.

Finanční úřad v Soběslavi upozorňuje občany, aby prozatím neplatili daň z nemovitosti. Vzhledem k určitým změnám bude finanční úřad provádět přepočty a během měsíce února a března budou poplatníkům zasílány složenky k zaplacení této daně s vyčíslením výše daňové povinnosti. Termín první splátky této daně je do 31. 5. 1997. Zároveň finanční úřad upozorňuje, že termín pro podání nového daňového přiznání daně z nemovitosti je 31. 1. 1997 a stejně tak u dodatečného daňového přiznání.

Upozorňujeme občany, že od 1. ledna 1997 byly zvýšeny firmou Rumpold, a.s. poplatky za svoz domovních odpadů. Cena celoroční známky je Kč 871,50 a jednorázové známky Kč 28.-.

Místní poplatky

V uplynulých dnech někteří naši spoluobčané obdrželi poštovní poukázky na zaplacení poplatku za užívání veřejného prostranství. Tato skutečnost vyvolala řadu diskusí o oprávněnosti vyměřování tohoto poplatku místním obecním úřadem. K této problematice bych chtěl říci několik vět. Poplatek za užívání veřejného prostranství řeší vyhláška č. 2/94 obce Klenovice, která byla schválena obecním zastupitelstvem a následně i Okresním úřadem v Táboře. Je uložena v kanceláři obecního úřadu a v úředních hodinách má možnost do ní každý nahlédnout. A této možnosti by měl využít každý, kdo o vyměřeném poplatku má pochybnosti. Dále bych chtěl říci, že tento poplatek neslouží k naplňování obecní kasy, ale má zcela jednoznačně výchovný charakter - udržování pořádku v obci, zabránit zbytečnému parkování na místních komunikacích (zaparkovaná vozidla brání řádnému udržování komunikací zejména v zimních obdobích, znesnadňují průjezd zásobovacích vozidel a popelářských vozů). Částka vybraná na místních poplatcích tvoří zanedbatelnou část obecního rozpočtu. Závěrem bych chtěl zdůraznit, že veškeré rozpory nelze řešit "u piva", ale jedinečně standardním právním postupem.

Předmětná část vyhlášky je přílohou tohoto čísla.

Řádky z historie obce (pokračování)

Kromě hospodářské krize doléhaly ve třicátých letech na lidi i obavy z válečných příprav sousedního Německa, kde se v roce 1933 dostal k moci hitlerovský fašismus. Obavy lidu se brzy ukázaly jako opodstatněné. Počátkem léta a pak na podzim roku 1938 bylo značné množství i klenovických mužů povoláno na vojnu, aby se připravili k obraně hranic republiky proti Německu. V září 1938 však vláda rozhodla naše pohraničí vydat Hitlerovi bez boje. V té době z pohraničních území přišlo do vnitrozemí značné množství českého obyvatelstva, které odtud muselo uprchnout před německými vojsky. V příštích měsících - po 15. březnu 1939 - počet uprchlíků ještě vzrostl o Čechy, přicházející ze Slovenska. Tím se po událostech let 1938 a 1939 počet obyvatel v Klenovicích zvýšil na nebývalých 470 a přibližně na nich zůstal po celou dobu druhé světové války /1939 - 1945/, která i pro klenovické občany začala v březnu 1939.

15. března 1939 byla okupována naše vlast německými fašistickými vojsky. Avšak k nám do Klenovic stejně jako na celé Tábořsko přišla nacistická vojska až o den později - 16. března 1939. Příčinou byly velké závěje, které zabránily v postupu okupačních vojsk. Naši lidé Němce přivítali se strachem a nenávistí. Nastalo šest roků dlouhé období pronásledování a útlu, za každý projev nespokojenosti a odporu nastupovaly tvrdé tresty. Nejkrutější teror rozpoutaly okupační úřady od konce května do počátku července 1942 po atentátu na německého protektora v Čechách a na Moravě R. Heydricha, který provedli vlastenci v Praze. V té době stanného práva, nazývané heydrichiáda, zřídili okupanti popraviště i za kasárnami v Táboře, kde během měsíce zastřelili 156 obětí. Mezi nimi byl 16. června 1942 i učitel Jan Cílek, narozený v roce 1910 v Klenovicích číslo 29. Důvod? Prý schvalování

atentátu na Heydricha. Pro zavraždění kteréhokoli člověka však nacisté žádný důvod nikdy nepotřebovali. Po skončení války byla na Cílkově rodném domě odhalena jeho pamětní deska.



Klenovice přinesly válce i další oběti. V německém vězení zemřel mladý Bohuslav Novotný z čísla 71. Jako šestnáctiletý odešel na práci do Německa, kde se slovně střelil s jakýmsi Němcem. Následoval trest a pak smrt.

Za prací do nacistické říše - Německa - muselo odejít i několik dalších klenovických občanů. Z nich dva, František Hazuka /narozen 29. 3. 1910/ a Josef Chmelík /narozen 10. 3. 1920/, tam zemřeli na následky nemoci. Největší nebezpečí pro naše lidi poslané na nucené práce do Německa znamenalo bombardování německých továren a měst spojeneckými letadly. Při takovém bombardování zahynula v roce 1944 v Rakousku /Rakousko tehdy bylo - od roku 1938 do roku 1945 - součástí hitlerovské německé říše/ dvacetiletá Božena Boušková, narozená 10. 12. 1924 v Klenovicích č. 45.

Všem výše uvedeným obětem Klenovičtí po válce odhalili společnou pamětní desku, kterou připojili k pomníku padlých v 1. světové válce. Na desce jsou tyto údaje:

OBĚTI VÁLKY ROKU 1939 - 1945 V KLENOVICÍCH

NEZEMŘELI, CO BYLI MILOVÁNI

Boušková Božena	n. 10. 12. 1924
Cílek Jan	n. 21. 7. 1910
Hazuka František	n. 29. 3. 1910
Chmelík Josef	n. 10. 3. 1925
Novotný Bohuslav	n. 25. 3. 1925

Pro potřeby armády vymáhaly německé úřady na našich zemědělcích povinné dodávky obilí a jiných zemědělských produktů. Plnění těchto povinností vynucovaly zemědělské kontroly, které za tím účelem navštěvovaly jednotlivá hospodářství. Po dobu války - od roku 1940 - byly postupně na přiděl všechny potraviny. Lístky obdrželi lidé i na obuv, šaty a jiné textilní výrobky. Příděly na lístky byly nízké, a proto lidé museli pro sebe a své rodiny zajišťovat jídlo a další potřeby i jiným způsobem - jak se tehdy říkalo "na černo".

Poslední období války, poznamenané ústupem německých vojsk především pod neustálým tlakem sovětské Rudé armády, mělo odezvu také v Klenovicích. Mimo jiné i sem přišli koncem roku 1944 němečtí uprchlíci - rodiny prchající z oblasti Slezska, kam se blížila útočící Rudá armáda. Těmto Němcům - ženám, dětem a starým lidem - musela naše obec poskytnout ubytování - v hostinci u Macháčků /č. 6/ a ve vile na Ovčíně.

Před postupující Rudou armádou nacisté odváželi též vězně z koncentračních táborů blízkých frontě a převáželi je do koncentráků od fronty vzdálenějších. 25. ledna 1945 projížděl po zdejší železnici

směrem od Tábora vlak s vězni z koncentračního tábora Osvětim do koncentračního tábora Mauthausen u Lince. Tisíce vězňů o hladu, jen v lehkém vězeňském oblečení, za krutého mrazu, bez jídla a pití vezli nacisté v otevřených vagonech bez střechy. Protože přeplněný Mauthausen vězně odmítl převzít /byl plný/, vrátil se příštího dne vlak s ubožáky po zdejší železnici zpět ku Praze a dál k severu. Mnoho vězňů cestou zemřelo. Spoluvězni mrtvé cestou svlékali a za jízdy je vyhazovali z vlaku. Jeden z nich byl nalezen i u Klenovic /v lese Bory/. Obec dostala příkaz vězně odvézt do Soběslavi na hřbitov, kde byl spolu s dalším vězněm nalezeným u trati na příkaz nacistů tajně pochován do rohu hřbitova. Teprve po válce byl hrob označen pomníkem a rámem.

V posledním období války partyzáni nedaleko Klenovic - v lese Bory - vyhodili třaskavinou do vzduchu železniční koleje. Snažili se tak ztížit přesuny německé armády a její výbroje.

V květnu 1945, kdy se konec války přiblížil skutečně již na dosah a sovětská armáda od východu rychle postupovala, prchali před ní němečtí vojáci k západu, aby tu v zajetí u armád západních spojenců našli obranu. Po silnici i Klenovicem proto neustále projížděli němečtí vojáci a hledali cestu k Američanům.

Klenovičtí osvobození Rudou armádou očekávali nedočkavě. Zatím ale byla naše vesnice stále plná ustupujících německých vojsk. Pak se konečně přiblížila chvíle osvobození. 9. května byla osvobozena Praha, v Evropě byl již mír. Aspoň formálně, protože nacistické Německo již oficiálně kapitulovalo. Ale naši obcí stále ještě procházela a projížděla německá vojska. 9. května odpoledne se po Klenovicích rozkřiklo, že Rudá armáda se již blíží a její vojáci k nám přijdou každou chvíli. Značná část Klenovických se shromáždila kolem silnice, sovětské vojáci však přijeli až příštího dne - 10. května 1945 - asi kolem 10. hodiny ráno. Na návsi se sešla celá vesnice. Mladí z Klenovic postavili přes silnici /proti hostinci u Chmelíků - č. 1/ velkou slavoobranu. U ní stála dechová kapela složená z klenovických, většinou mladých hochů, a nevýslovně radostně, i když dost falešně, vyhrávala Rudé armádě na uvítanou. Napřed přijeli sovětské vojáci na motocyklu, pak na nákladních automobilech, následovaly kolony tanků. Klenovičtí osvoboditelům mávali, podávali jim ruce, objímali je, děkovali jim.

Tak pro nás skončila válka a s ní okupace naší země.

Podle PhDr. Jaroslava Hojdara připravila Hana Veselá (pokračování příště)

Společenská kronika

Narozeniny v měsíci únoru 1997

7. 2. paní Marie Koblášová, č. p. 23 - 73 let

Úmrtí

Matěj Trubač, č. p. 15, * 8. 2. 1904 + 17. 12. 1996
Ludovít Jacsa, č. p. 138, * 14. 2. 1933 + 22. 12. 1996
Vojtěch Novák, č. p. 70, * 22. 1. 1907 + 23. 12. 1996
František Příbyl, č. p. 141, * 27. 3. 1928 + 30. 12. 1996

Stěhování z obce

pan Zdeněk Furch, č. p. 24 do Velkých Němčic, č. p. 100

Vyhláška č. 2/94

OBCE KLENOVICE

o místních poplatcích

oddíl IV

Poplatek za užívání veřejného prostranství

Článek 12

/1/Předmětem poplatku je zvláštní užívání veřejného prostranství. Zvláštním užíváním se rozumí umístění zařízení k poskytování služeb, umístění prodejních, reklamních nebo stavebních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných podobných atrakcí, umístění skládek všeho druhu, užívání tohoto prostranství pro kulturní a sportovní akce a pro všechny tvorby filmových a televizních děl.

/2/Poplatek za užívání veřejného prostranství platí fyzické a právnické osoby, které užívají veřejné prostranství způsobem uvedeným v odst. 1. Užívá-li veřejné prostranství několik uživatelů, platí poplatek rukou společnou a nerozdílnou. Obecní úřad může uložit zaplacení poplatku kterémukoliv z nich.

/3/Veřejným prostranstvím podle této vyhlášky jsou všechny silnice, místní komunikace a krajnice k nim přilehlé včetně chodníků, obecní parky a ostatní zelené plochy, průchody, parkoviště a další prostory přístupné každému bez omezení.

/4/Nastanou-li pochybnosti o tom, zda se jedná či nejedná o veřejné prostranství, je obecní úřad oprávněn svým rozhodnutím tyto pochybnosti odstranit.

Článek 13

/1/Sazby poplatku se stanovují za každý i započatý m² a den a činí:

a/za použití veřejného prostranství k umístění stavebních zařízení a skládek stavebního materiálu při stavbách rodinných domků po dobu trvání stavebního povolení se poplatek nevyměřuje, po této době činí poplatek 1,-Kč

při stavbách ostatních objektů 5,-Kč

b/za použití veřejného prostranství k umístění jiných skládek, než skládek stavebního materiálu 1,-Kč

c/za použití veřejného prostranství k umístění prodejních pultů, stánků, kiosků a ostatních prodejních zařízení včetně manipulačních ploch 10,-Kč

d/za použití veřejného prostranství pro provoz lunaparků a jiných obdobných atrakcí 10,-Kč

e/za použití veřejného prostranství k umístění reklamních zařízení 20,-Kč

f/za použití veřejného prostranství v ostatních nevyjmenovaných případech 8,-Kč

/2/Za vyhrazení trvalého parkovacího místa se stanovuje poplatek roční paušální částkou 240,-Kč. Obecní úřad může po dohodě s poplatníkem stanovit i v ostatních případech poplatek týdenní, měsíční, čtvrtletní, pololetní nebo roční paušální částkou.

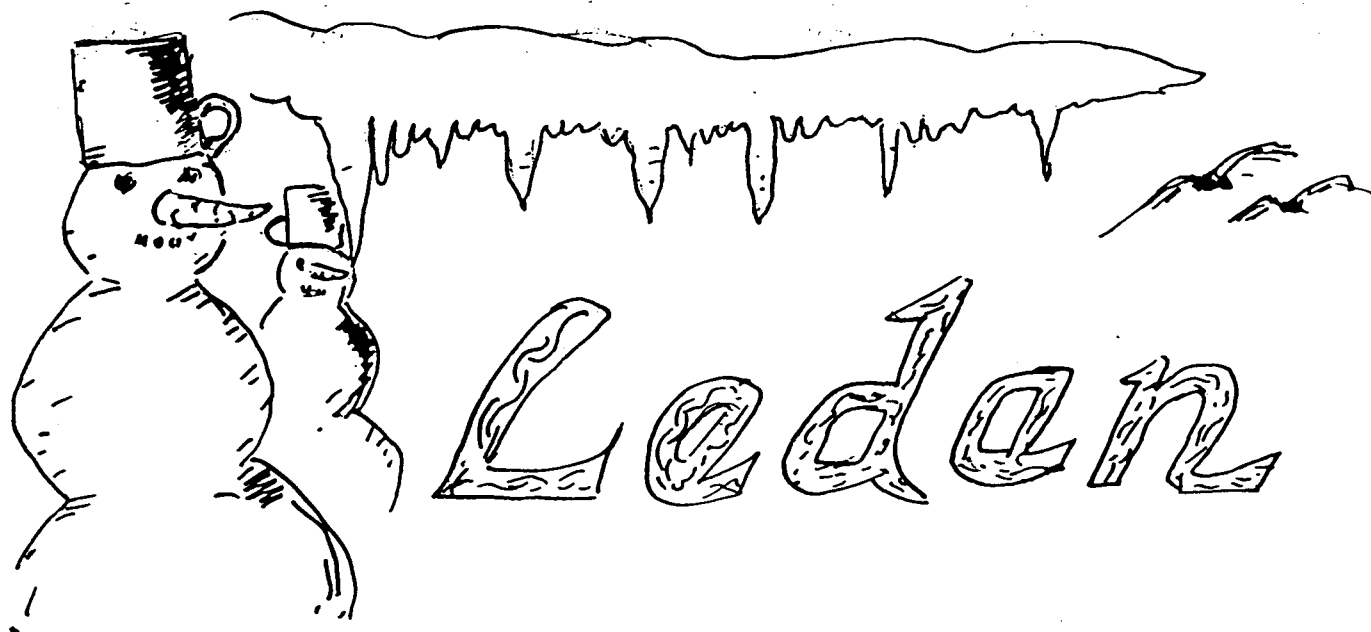
Článek 14

Od poplatku za užívání veřejného prostranství jsou osvobozeni:

a/uživatelé tohoto prostranství, kteří zde pořádají akci bez vstupného nebo jejichž výtěžek je určen na charitativní nebo veřejně prospěšné účely

b/invalidní osoby, kterým bylo na veřejném prostranství vyhrazeno trvalé parkovací místo

c/fyzické a právnické osoby, které užívají veřejné prostranství ve veřejném zájmu, zejména při odstraňování závad, poruch a havárií. Obecnímu úřadu přísluší rozhodnout o tom, zda jde o takový případ.



LEDEN motto: Ptali se vlka, kdy je největší zima a on, když se slunce rodí.

Vkročil k nám v prvním dnu roku dveřmi a my ani nepostřehli zaklepání. Snad jsme ho přeslechli v hluku při novoročním připitku. V rukou přinesl opět jako každým rokem novorozeně. Na nožičce označené datem roku 1997. Nabídněme mu po starém zvyku novoroční vánočku se zapečeným hráškem, snad ho právě on ve vánočce najde. To proto, aby nám přinesl na celý rok štěstí. V dávné minulosti však leden vůbec neexistoval. Ještě i staří Římané začínali rok 15. března. V ten den přebírali úřad konzulové a vystačili si s deseti měsíci. Změna nastala v roce 153 před naším letopočtem, tehdy nastoupil úřad 1. ledna a rok se rozdělil na 12 měsíců. Na počest boha Januse nazvali Římané měsíc leden - janarius. Byl to bůh pro počátek dne a všeho dění. Byl zobrazován s dvěma tvářemi, aby viděl do minulosti a do budoucnosti. My jsme mu začali říkat leden snad proto, že je to zimní měsíc, na kterém se žádá, aby měl led.

Už od roku 46 před naším letopočtem, kdy ho Gaius Julius Caesar pověřil přinášet nám na svém počátku novorozeně, tak vždy učiní. Lidé novorozenátku začali říkat Nový rok. Novorozeně je vždy nevinné, neškodné a bez starosti. Každý Nový rok se opravdu málo stará o to, zda přišel do sněhu, deště, mrazu či povodni. Rozkukává se a je mu dobře v teple u kamen. Usmívá se paní Zimě, která mu venku za oknem čas od času natřásá sněhovou peřinku, aby zdůraznila, že ona je vládkyní času jeho narození. Ve své zlosti, že Tři králové v "tříkrálové zimě" přinesli k nám jara vánek, vmete lednu do tváře, že v polovici měsíce má střed a jestli ji to nevyjde, že si ho vybere později. "Sněhu mám dost! Však mám i deště a po mírných dnech přijdou metelice ještě," - zdůrazňuje hlasem meluziny. Když jí "tříkrálový jara vánek" smaže stříbrné kresby jinovatek, rozpustile se tomu ve dne rozesměje sluncem a podle pranostiky "Slunce svítí na mráz", předvede v třeskuté noci své umění, které při rozednění rozvěsí v galerii přírody okrášlené stříbrným krajkovým jinovatkou. Nezapomene ani třpytivé korálky, kterými připomíná skleněné kuličky, které se na Šumavě vyráběly na růžence. "Páteříčky" se jim říkalo podle modlitby "Pater noster - Otče náš" a vyvážely se od 15. století do celé Evropy. Paní Zima na svém vrcholu v polovině měsíce trvá. Pokud to v některém roce časově nestihne, dožaduje se vrcholu 22. - 23. ledna. Na svůj vrchol využívá pranostiky, že: na sv. Hygina /11. 1./ pravá zima začíná. Na svůj vedlejší vrchol tvrdí, že: o sv. Fabiánu bez kožicha ani ránu /20. 1./ Ale čas letí a už na Pavla obrácení /25. 1./ též i zima se promění, buď popustí, nebo zhuští. V každém případě: "medvěd na sv. Pavla obrácení obrací se na druhý bok". Zima má tedy půlku své vlády za sebou.

My, lidé, jsem si konečně zvykli psát datum nového roku. Možná jsem se i několikrát spletli, ale příroda je to jedno. Ta žádá, aby leden byl zimním měsícem se vším všudy. Za zimní spánek se nám odmění. To pochopili i naši předkové a nechali nám tu mnoho vzkazů:

"V lednu mráz - těší nás,

v lednu voda - věčná škoda."

"Je-li leden nejostřejší, bude roček neplodnější."

"Dlouhý střechýle, dlouhý len."

"Jsou-li v lednu na cestách tlusté ledy, podaří se výborně zeli."

Tato pranostika určitě nenadchne ani cestáře ani řidiče. Ale zkuste si představit tu naši národní kuchyni s vepřovým, knedlíkem a bez zeli.

Teplý leden není ani rolníkem ani zahrádkářem žádán.

"V lednu roste-li tráva, neúroda se očekává."

"Když krtek ryje v lednu, končí zima v květnu."

Dokážete si vůbec představit zahrádkáře, který by do země mohl až v květnu?

/podle kalendária E. Strada zpracovala Zdeňka Chadřová/

FYTONOCIDY - postrach bacilů

Česneková tinktura

50 g utřeného česneku /bez soli/ vložíme do tmavé láhve a zalijeme 150 ml 95% lihu. Necháme vyluhovat deset dní, pak přecedíme. Užíváme třikrát denně 10-15 kapek před jídlem, dokud choroba neustoupí.

Lektvar na posílení průdušek, proti astmatu a bronchitidě

Vezmeme 25 g čerstvé natí mateřídoušky, 25 g květů černého bezu, 10 g listí šalvěje a stejné množství podrceného česneku. Směs přelijeme 150 g 60-65% čistého lihu a po třech dnech přidáme 200 g medu. Rostliny ponecháme v lektvaru /balzámu chcete-li vznešenější název/, skladujeme na chladném místě. Necháme louhovat alespoň deset dní /čím déle tím líp/. Užíváme čtyřikrát denně čajovou lžičku.

Připravila Zdeňka Chadřová

Kuře plkant

1 kuře

1 - 2 cibule

kečup

sušené (čerstvé) houby

česnek

olej

sůl

Postup:

Kuře se vykostí, maso se nakrájí na kostičky. Nakrájená cibule se dá zpěnit na olej, přidá se nakrájené maso. Nechat trochu opéci, přidat rozetřený česnek (česnek. pastu), kečup (podle chuti i více druhů) podle množství stolovníků, aby maso nebylo suché, dále předem namočené a okapané houby, sůl, trochu pepře. Nechat chvíli dusit, potom hmotu zabalit do alobalu a dát péci na pekáči do trouby, asi 40-45 minut, podle druhu masa, protože je možné použít i vepřové, králík, krůta. Podává se s bramborovými hranolky.

Jako obměna se toto jídlo nechá připravit jako "rychlówka". Místo masa salám, potom se pokrm jen dusí v kastrolu a jako příloha se podávají špagety nebo další přílohy podle chuti. Ale s tím si již každá hospodyňka poradí.

Recept z kalendáře F1 - Jablkové řezy z nesladkého těsta

400 g hladké mouky

250 g tuku

2 žloutky

necelé 2 dl vody

Postup:

Vypracovat hladké těsto, rozdělit na dvě části, vyválet obdélníky. Pokrýt nastrouhanými jablky, posypat skořicovým cukrem, rozinkami a sekanými mandlemi. Těsto jen lehce přehodit, nerolovat. Před pečením povrch pomazat rozšlehaným vajíčkem, péci v mírně rozehtáté troubě. Studené pocukrovat.

Připravila Hana Veselá